

Fremsat den 16. november 2012 af skatteministeren (Holger K. Nielsen)

Forslag

til

Lov om afgift af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og af arbejdsulykkeserstatninger m.v.¹⁾

Kapitel 1

Arbejdsskadeafgift

§ 1. Der opkræves en arbejdsskadeafgift til staten hos Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Afgiftsperioden, afgiftssatsen og afgiftsgrundlaget

§ 2. Afgiftsperioden er kalenderåret.

§ 3. Afgiften efter § 1 består af to dele:

- 1) En afgift på 17 pct. af bidraget efter lov om arbejdsskadesikring § 55, stk. 1, som de sikringspligtige arbejdsgivere og de frivilligt sikrede har indbetalt vedrørende det foregående kalenderår. Ved opgørelsen af bidraget efter 1. pkt. ses der bort fra den del af bidraget, som er en konsekvens af afgiften efter denne lov, jf. § 8.
- 2) En afgift på 12 pct. af de samlede kapitalerstatninger for tab af erhvervsevne, godtgørelser for varigt mén, overgangsbeløb ved dødsfald, erstatninger for tab af forsøger, godtgørelser til efterladte samt hensættelser til dækning af fremtidige løbende erstatninger for tab af erhvervsevne og erstatninger for tab af forsøger, som Arbejdsskadestyrelsen har tilkendt i det foregående kalenderår som følge af en arbejdsulykke, jf. bilag 1.

Stk. 2. Ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget efter stk. 1, nr. 1, ses der bort fra bidrag indbetalt efter udløbet af sidste rettidige indbetalingsdag for 4. kvartal. Disse bidrag indgår i stedet i afgiftsgrundlaget for det følgende kalenderår.

Stk. 3. Afgiftsgrundlaget efter stk. 1, nr. 2, omfatter erstatninger og godtgørelser m.v. tilkendt efter følgende love:

1. Lov om arbejdsskadesikring.
2. Lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 med senere ændringer.

3. Lov om arbejdsskadeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987 med senere ændringer.

Stk. 4. Ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget efter stk. 1, nr. 2, ses der bort fra udgifter til sygebehandling, optræning og udgifter til anskaffelse af proteser, briller og lignende hjælpemidler samt kørestole, herunder udgifter til reparation og fornyelse af hjælpemidler, tilkendt efter lov om arbejdsskadesikring § 15, lov om sikring mod følger af arbejdsskade § 30 eller lov om arbejdsskadeforsikring § 25.

Stk. 5. Ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget efter stk. 1, nr. 2, ses der bort fra erstatninger m.v. tilkendt i medfør af lov om arbejdsskadesikring § 4, stk. 2, nr. 3 og 4, samt § 48, stk. 6.

Stk. 6. Til brug for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings angivelse og indbetaling af afgiften opgør Arbejdsskadestyrelsen hvert år senest den 20. april summen af tilkendte erstatninger for tab af erhvervsevne, godtgørelser for varigt mén, overgangsbeløb ved dødsfald, erstatninger for tab af forsøger og godtgørelser til efterladte, som Arbejdsskadestyrelsen har tilkendt i det foregående kalenderår som følge af en arbejdsulykke. Denne opgørelse er endelig. Efterfølgende ændringer som følge af tilbagebetaling eller en domstolsafgørelse, har ikke betydning for opgørelsen efter 1. pkt., men skal indgå i opgørelsen af afgiftsgrundlaget for det kalenderår, hvori der er truffet afgørelse om ændringen. Ændringer som følge af Ankestyrelsens afgørelse indgår ikke i afgiftsgrundlaget i de tilfælde, hvor Ankestyrelsens afgørelse først træffes efter, at Arbejdsskadestyrelsen har underrettet Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om summen af tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v.

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF.

Kapitel 2

Administrative bestemmelser

§ 4. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal føre et regnskab over indbetalte bidrag efter § 3, stk. 1, nr. 1, som kan danne grundlag for opgørelse af afgiftstilsvaret for hver afgiftsperiode og for kontrol med afgiftens betaling. Regnskabet kan føres i institutionens almindelige forretningsregnskab efter reglerne i bogføringsloven.

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal opbevare en kopi af kvitteringer eller andre dokumenter, herunder i elektronisk form, som danner grundlag for afgiftsberegningen. Opbevaringen kan ske elektronisk. Regnskabsmateriale herunder fakturaer skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings regnskabsførelse.

§ 5. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal anmelde sig til registrering hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal senest den 15. september i afgiftsåret angive og indbetale afgiften. Såfremt den sidste rettidige angivelsesdag er en lørdag eller søndag, anses den nærmest følgende hverdag som sidste rettidige angivelses- og betalingsdag. Afgiften forfalder til betaling den 1. september i afgiftsåret.

Stk. 3. Ved manglende, mangelfuld eller ikke rettidig angivelse, betaling eller regnskabsførelse efter denne lovs §§ 4 og 5, stk. 2 finder reglerne i opkrævningslovens § 4, stk. 1 og 2, §§ 4 a-8 samt § 18 a tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om angivelse og indbetaling af afgiften.

Kapitel 3

Kontrolbestemmelser

§ 6. Told- og skatteforvaltningen har til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn hos Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og til at efterse institutionens forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale, korrespondance m.v., uanset om disse oplysninger opbevares på papir eller andre medier.

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og institutionens ansatte skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved foretagelse af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

Stk. 3. Materiale som nævnt i stk. 1 skal efter anmodning udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen. Dette gælder også, hvis materialet foreligger i elektronisk form.

§ 7. Offentlige myndigheder skal efter anmodning meddele told- og skatteforvaltningen enhver oplysning til brug for forvaltningens kontrol med afgiftens betaling.

Kapitel 4

Adgang til at søge dækning for afgiften og administrationsomkostningerne

§ 8. Til dækning af afgiften efter § 1 kan Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring forhøje bidraget efter lov om arbejdsskadesikring § 55 for tiden efter lovens ikrafttræden. Ved forhøjelsen af bidraget kan Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring afrunde til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 2. Ved forhøjelsen af bidraget efter stk. 1 skal Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring fastsætte forhøjelsen for hver af de sikringspligtige arbejdsgivere og de frivilligt sikrede ud fra branchetilhørsforhold, antallet af fuldtidsansatte og den del af afgiften, som kan henføres til den brancheundergruppe, jf. lov om arbejdsskadesikring § 58 a, som de sikringspligtige arbejdsgivere eller frivilligt sikrede er indplaceret i, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Ved forhøjelsen af bidraget for sikringspligtige arbejdsgivere og frivilligt sikrede indplaceret i brancheundergruppen »Uoplyst« skal Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring fordelingsmæssigt fastsætte forhøjelserne således, at forhøjelsen udgør et gennemsnit af det beløb, som bidraget forhøjes med pr. fuldtidsansat i de øvrige brancheundergrupper. Som konsekvens heraf skal forhøjelsen af bidraget i de øvrige brancheundergrupper, jf. stk. 2, korrigeres i forhold til den beregnede forhøjelse for brancheundergruppen »Uoplyst«.

Stk. 4. Ved forhøjelsen af bidraget efter stk. 1 kan Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring alene forhøje bidraget med, hvad der er nødvendigt til dækning af afgiften efter § 1. Eventuelle over- eller underskud skal udlignes ved en regulering af bidraget efter stk. 1 i det følgende kalenderår.

Stk. 5. Til brug for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings opgørelse efter stk. 2 og 3 skal Arbejdsskadestyrelsen underrette Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om størrelsen af de tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v. med angivelse af branche. Ved Arbejdsskadestyrelsens vurdering af branchetilhørsforhold finder lov om arbejdsskadesikring § 49, stk. 1, 4. pkt., tilsvarende anvendelse.

§ 9. Til dækning af administrationsudgifter som følge af denne lov kan Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring sammen med bidraget efter lov om arbejdsskadesikring § 55 opkræve et beløb hos de sikringspligtige arbejdsgivere og de frivilligt sikrede, som er nævnt i lov om arbejdsskadesikring § 48, stk. 1-3.

Stk. 2. Beløbet pr. fuldtidsansat efter stk. 1 må ikke overstige et grundbeløb på 4 kr.

Stk. 3. Grundbeløbet efter stk. 2 reguleres efter personskattelovens § 20. Det regulerede beløb afrundes opad til nærmeste ørebeløb.

Kapitel 5

Ikrafttræden og overgangsregler

§ 10. Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

§ 11. Afgiften efter § 1 omfatter indbetalte bidrag efter lov om arbejdsskadesikring § 55, som vedrører risici overtaget af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdoms sikring fra og med den 1. januar 2013, og arbejdsulykkeserstatninger m.v., som Arbejdsskadestyrelsen har tilkendt den 1. januar 2013 eller senere.

Stk. 2. Afgiftsgrundlaget for 2013 er indbetalte bidrag vedrørende 2013 og arbejdsulykkeserstatninger m.v. tilkendt i 2013. For 2013 angiver og indbetaler Arbejdsmarkedets Erhvervssygdoms sikring en foreløbig afgift opgjort på grundlag af summen af indbetalte bidrag for 2012 og tilkendte erstatninger for tab af erhvervsevne og godtgørelser for varigt mén, som er tilkendt af Arbejdsskadestyrelsen i 2012. Sammen med angivelsen og indbetalingen af arbejdsskadeafgiften for 2014 angiver Arbejdsmarkedets Erhvervssygdoms sikring den endelige afgift for 2013 beregnet på grundlag af de faktisk indbetalte bidrag for 2013 og summen af de fak-

tisk tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v. i 2013. Såfremt den foreløbige afgift for 2013 er større end den endelige afgift for 2013, kan der ske modregning i den arbejdsskadeafgift, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdoms sikring skal angive og indbetale vedrørende 2014.

§ 12. I lov nr. 513 af 7. juni 2006 om ændring af opkrævningsloven, selskabsskatte loven og forskellige andre love (Opkrævning via én skattekonto), som ændret ved § 7 i lov nr. 1338 af 19. december 2008, § 5 i lov nr. 1560 af 21. december 2010 og § 22 i lov nr. 551 af 18. juni 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 1, nr. 9, indsættes efter § 16, nr. 18, som nyt nummer:

»19) arbejdsskadeafgiftsloven.«

Nr. 19 og 20 bliver herefter nr. 20 og 21.

§ 13. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag

Bilag 1 – Hensættelsesfaktorer, der anvendes af Arbejdsskadestyrelsen til opgørelse af værdien af de løbende erstatninger med henblik på opgørelse af beregningsgrundlaget for opkrævning af afgiften efter § 3, stk. 1, nr. 2.

Bilag 1

Hensættelsesfaktorer, der anvendes af Arbejdsskadestyrelsen til opgørelse af værdien af de løbende erstatninger med henblik på opgørelse af beregningsgrundlaget for opkrævning af arbejdsskadeafgiften efter lovens § 3, stk. 1, nr. 2.

Hensættelsesfaktorerne er opgjort for en ydelse på 1 kr. årligt, der udbetales i tilkendelsesperioden med 1/12 forud hver måned.

Hensættelsesfaktorerne er opgjort med en grundlagsrente på 2,00 pct. og med en dødelighed som fastsat i det aktuarmæssige beregningsgrundlag G82.

Hensættelsesfaktorerne i tabel 1-10 anvendes ved opgørelsen af værdien af løbende erstatning til tilskadedekomne, der modtager erstatning for tab af erhvervsevne efter lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændringer.

Tabel 1 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til mænd, når erstatningen er tilkendt indtil det fyldte 67. år.

Tabel 2 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til kvinder, når erstatningen er tilkendt indtil det fyldte 67. år.

Tabel 3 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til mænd, når erstatningen er tilkendt indtil det fyldte 66½. år.

Tabel 4 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til kvinder, når erstatningen er tilkendt indtil det fyldte 66½. år.

Tabel 5 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til mænd, når erstatningen er tilkendt indtil det fyldte 66. år.

Tabel 6 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til kvinder, når erstatningen er tilkendt indtil det fyldte 66. år.

Tabel 7 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til mænd, når erstatningen er tilkendt indtil det fyldte 65½. år.

Tabel 8 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til kvinder, når erstatningen er tilkendt indtil det fyldte 65½. år.

Tabel 9 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til mænd, når erstatningen er tilkendt indtil det fyldte 65. år.

Tabel 10 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til kvinder, når erstatningen er tilkendt indtil det fyldte 65. år.

Hensættelsesfaktorerne i tabel 11-14 anvendes ved opgørelsen af værdien af løbende erstatning til tilskadedekomne, der modtager erstatning for tab af erhvervsevne efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 med senere ændringer, og lov om arbejdsskadeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987 med senere ændringer.

Tabel 11 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til mænd, når erstatningen er tilkendt indtil det fyldte 65. år.

Tabel 12 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til kvinder, når erstatningen er tilkendt indtil det fyldte 65. år.

Tabel 13 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til mænd, når erstatningen er tilkendt indtil det fyldte 67. år.

Tabel 14 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til kvinder, når erstatningen er tilkendt indtil det fyldte 67. år.

Hensættelsesfaktorerne i tabel 15-18 anvendes ved opgørelsen af værdien af løbende erstatning til efterladte, der modtager erstatning for tab af forsørger efter lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændringer, lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 med senere ændringer, og lov om arbejdsskadeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987 med senere ændringer.

Tabel 15 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til mænd (ægtefælle/samlever).

Tabel 16 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til kvinder (ægtefælle/samlever).

Tabel 17 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til mænd (børn).

Tabel 18 anvendes ved opgørelsen af værdien af den løbende erstatning til kvinder (børn).

Tabel 1

Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendt til det 67. år efter lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændringer.

Mænd			
Fyldt alder	Hensættelse i kr.	Fyldt alder	Hensættelse i kr.
5	34,175	36	21,529
6	33,870	37	21,000
7	33,558	38	20,461
8	33,240	39	19,915
9	32,916	40	19,360
10	32,586	41	18,796
11	32,249	42	18,224
12	31,906	43	17,643
13	31,557	44	17,054
14	31,201	45	16,455
15	30,838	46	15,848
16	30,469	47	15,231
17	30,092	48	14,605
18	29,709	49	13,970
19	29,319	50	13,325
20	28,921	51	12,669
21	28,516	52	12,003
22	28,104	53	11,326
23	27,685	54	10,638
24	27,258	55	9,938
25	26,824	56	9,224
26	26,382	57	8,497
27	25,932	58	7,755
28	25,475	59	6,997
29	25,010	60	6,222
30	24,537	61	5,426
31	24,056	62	4,609
32	23,567	63	3,768
33	23,069	64	2,900
34	22,564	65	
35	22,051	og derover	2,000

Tabel 2

Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendt til det 67. år efter lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændringer.

Kvinder			
Fyldt alder	Hensættelse i kr.	Fyldt alder	Hensættelse i kr.
5	34,495	36	21,956
6	34,194	37	21,424
7	33,888	38	20,882
8	33,575	39	20,332
9	33,256	40	19,772
10	32,932	41	19,203
11	32,600	42	18,624
12	32,263	43	18,036
13	31,918	44	17,437
14	31,568	45	16,829
15	31,210	46	16,211
16	30,846	47	15,583
17	30,474	48	14,944
18	30,096	49	14,294
19	29,710	50	13,633
20	29,317	51	12,961
21	28,917	52	12,277
22	28,509	53	11,582
23	28,093	54	10,873
24	27,670	55	10,152
25	27,239	56	9,416
26	26,801	57	8,667
27	26,354	58	7,901
28	25,899	59	7,120
29	25,436	60	6,321
30	24,964	61	5,502
31	24,484	62	4,663
32	23,996	63	3,801
33	23,499	64	2,914
34	22,994	65	
35	22,479	og derover	2,000

Tabel 3

Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendt til det 66½. år efter lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændringer.

Mænd	
Fylt alder	Hensættelse i kr.
55	9,608
56	8,885
57	8,147
58	7,394
59	6,623
60	5,835
61	5,025
62	4,193
63	3,336
64	2,450
65	
og derover	2,000

Tabel 4

Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendt til det 66½. år efter lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændringer.

Kvinder	
Fylt alder	Hensættelse i kr.
55	9,804
56	9,059
57	8,299
58	7,523
59	6,730
60	5,919
61	5,088
62	4,236
63	3,359
64	2,457
65	
og derover	2,000

Tabel 5

Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendt til det 66. år efter lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændringer.

Mænd	
Fyldt alder	Hensættelse i kr.
56	8,545
57	7,796
58	7,032
59	6,249
60	5,448
61	4,624
62	3,777
63	2,904
64	
og derover	2,000

Tabel 6

Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendt til det 66. år efter lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændringer.

Kvinder	
Fyldt alder	Hensættelse i kr.
56	8,701
57	7,931
58	7,145
59	6,341
60	5,518
61	4,674
62	3,808
63	2,917
64	
og derover	2,000

Tabel 7

Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendt til det 65½. år efter lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændringer.

Mænd	
Fyldt alder	Hensættelse i kr.
56	8,190
57	7,430
58	6,653
59	5,858
60	5,043
61	4,205
62	3,343
63	2,452
64	
og derover	2,000

Tabel 8

Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendt til det 65½. år efter lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændringer.

Kvinder	
Fyldt alder	Hensættelse i kr.
56	8,330
57	7,549
58	6,752
59	5,936
60	5,101
61	4,244
62	3,364
63	2,459
64	
og derover	2,000

Tabel 9

Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendt til det 65. år efter lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændringer.

Mænd	
Fyldt alder	Hensættelse i kr.
57	7,064
58	6,275
59	5,467
60	4,638
61	3,786
62	2,908
63	
og derover	2,000

Tabel 10

Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendt til det 65. år efter lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændringer.

Kvinder	
Fyldt alder	Hensættelse i kr.
57	7,168
58	6,359
59	5,532
60	4,684
61	3,814
62	2,920
63	
og derover	2,000

Tabel 11

Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendt til det 65. år efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 med senere ændringer og lov om arbejdsskadeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987 med senere ændringer.

Mænd			
Fyldt alder	Hensættelse i kr.	Fyldt alder	Hensættelse i kr.
5	34,634	36	22,406
6	34,338	37	21,896
7	34,035	38	21,378
8	33,727	39	20,852
9	33,414	40	20,319
10	33,094	41	19,778
11	32,768	42	19,229
12	32,435	43	18,672
13	32,097	44	18,107
14	31,752	45	17,534
15	31,401	46	16,953
16	31,043	47	16,364
17	30,679	48	15,767
18	30,308	49	15,162
19	29,930	50	14,548
20	29,545	51	13,926
21	29,154	52	13,294
22	28,755	53	12,654
23	28,349	54	12,004
24	27,937	55	11,344
25	27,517	56	10,674
26	27,089	57	9,992
27	26,655	58	9,299
28	26,213	59	8,592
29	25,763	60	7,872
30	25,307	61	7,136
31	24,842	62	6,383
32	24,370	63	5,611
33	23,891	64	4,818
34	23,404	65	
35	22,909	og derover	4,000

Tabel 12

Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendt til det 65. år efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 med senere ændringer, og lov om arbejdsskadeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987 med senere ændringer.

Kvinder			
Fyldt alder	Hensættelse i kr.	Fyldt alder	Hensættelse i kr.
5	34,989	36	22,896
6	34,699	37	22,384
7	34,403	38	21,864
8	34,101	39	21,335
9	33,793	40	20,798
10	33,479	41	20,252
11	33,159	42	19,697
12	32,833	43	19,133
13	32,501	44	18,560
14	32,162	45	17,977
15	31,817	46	17,386
16	31,465	47	16,785
17	31,106	48	16,175
18	30,741	49	15,556
19	30,368	50	14,926
20	29,989	51	14,286
21	29,603	52	13,636
22	29,209	53	12,976
23	28,809	54	12,304
24	28,400	55	11,621
25	27,985	56	10,926
26	27,562	57	10,219
27	27,131	58	9,499
28	26,692	59	8,765
29	26,246	60	8,016
30	25,792	61	7,251
31	25,330	62	6,468
32	24,859	63	5,667
33	24,381	64	4,845
34	23,894	65	
35	23,399	og derover	4,000

Tabel 13

Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendt til det 67. år efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 med senere ændringer, og lov om arbejdsskadeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987 med senere ændringer.

Mænd			
Fyldt alder	Hensættelse i kr.	Fyldt alder	Hensættelse i kr.
5	34,576	37	21,783
6	34,278	38	21,262
7	33,975	39	20,734
8	33,666	40	20,198
9	33,350	41	19,653
10	33,029	42	19,101
11	32,702	43	18,541
12	32,368	44	17,973
13	32,029	45	17,397
14	31,682	46	16,813
15	31,330	47	16,221
16	30,970	48	15,620
17	30,605	49	15,011
18	30,232	50	14,393
19	29,852	51	13,766
20	29,466	52	13,131
21	29,073	53	12,486
22	28,673	54	11,831
23	28,265	55	11,166
24	27,851	56	10,490
25	27,429	57	9,803
26	27,000	58	9,103
27	26,563	59	8,390
28	26,119	60	7,663
29	25,668	61	6,919
30	25,209	62	6,158
31	24,743	63	5,378
32	24,269	64	4,575
33	23,787	65	3,747
34	23,297	66	2,890
35	22,800	67	
36	22,295	og derover	2,000

Tabel 14

Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendt til det 67. år efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 med senere ændringer, og lov om arbejdsskadeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987 med senere ændringer.

Kvinder			
Fyldt alder	Hensættelse i kr.	Fyldt alder	Hensættelse i kr.
5	34,936	37	22,282
6	34,645	38	21,759
7	34,348	39	21,228
8	34,044	40	20,688
9	33,736	41	20,139
10	33,421	42	19,582
11	33,099	43	19,015
12	32,772	44	18,440
13	32,438	45	17,855
14	32,098	46	17,260
15	31,752	47	16,657
16	31,398	48	16,044
17	31,038	49	15,421
18	30,672	50	14,788
19	30,298	51	14,145
20	29,917	52	13,491
21	29,529	53	12,827
22	29,134	54	12,151
23	28,732	55	11,464
24	28,322	56	10,765
25	27,905	57	10,053
26	27,480	58	9,328
27	27,048	59	8,589
28	26,607	60	7,834
29	26,159	61	7,064
30	25,703	62	6,275
31	25,239	63	5,467
32	24,767	64	4,638
33	24,287	65	3,786
34	23,798	66	2,908
35	23,301	67	
36	22,796	og derover	2,000

Tabel 15

Erstatning for tab af forsørger tilkendt efter lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændringer, lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 med senere ændringer, og lov om arbejdsskadeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987 med senere ændringer.

Mænd. Hensættelse i kr.										
Fylt alder	Resterende erstatningsperiode, antal hele år									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
18	0,991	1,961	2,911	3,842	4,754	5,647	6,521	7,377	8,215	9,036
19	0,991	1,961	2,911	3,842	4,753	5,646	6,520	7,376	8,214	9,034
20	0,991	1,961	2,911	3,841	4,753	5,645	6,519	7,375	8,212	9,032
21	0,991	1,961	2,911	3,841	4,752	5,644	6,518	7,373	8,210	9,030
22	0,991	1,961	2,911	3,841	4,752	5,644	6,517	7,372	8,208	9,027
23	0,990	1,960	2,910	3,840	4,751	5,643	6,515	7,370	8,206	9,024
24	0,990	1,960	2,910	3,840	4,750	5,642	6,514	7,368	8,204	9,021
25	0,990	1,960	2,910	3,839	4,750	5,640	6,512	7,366	8,201	9,018
26	0,990	1,960	2,910	3,839	4,749	5,639	6,511	7,364	8,198	9,015
27	0,990	1,960	2,909	3,838	4,748	5,638	6,509	7,361	8,195	9,011
28	0,990	1,960	2,909	3,838	4,747	5,637	6,507	7,359	8,192	9,006
29	0,990	1,960	2,909	3,837	4,746	5,635	6,505	7,356	8,188	9,002
30	0,990	1,960	2,908	3,836	4,745	5,633	6,502	7,353	8,184	8,996
31	0,990	1,959	2,908	3,836	4,743	5,631	6,500	7,349	8,179	8,991
32	0,990	1,959	2,907	3,835	4,742	5,629	6,497	7,345	8,174	8,985
33	0,990	1,959	2,907	3,834	4,741	5,627	6,494	7,341	8,169	8,978
34	0,990	1,959	2,906	3,833	4,739	5,625	6,491	7,337	8,163	8,971
35	0,990	1,958	2,905	3,832	4,737	5,622	6,487	7,332	8,157	8,963
36	0,990	1,958	2,905	3,830	4,735	5,619	6,483	7,327	8,150	8,954
37	0,990	1,958	2,904	3,829	4,733	5,616	6,479	7,321	8,143	8,945
38	0,990	1,957	2,903	3,828	4,731	5,613	6,474	7,314	8,135	8,935
39	0,990	1,957	2,902	3,826	4,728	5,609	6,469	7,308	8,126	8,924
40	0,990	1,957	2,901	3,824	4,725	5,605	6,463	7,300	8,116	8,912
41	0,989	1,956	2,900	3,822	4,722	5,600	6,457	7,292	8,106	8,898
42	0,989	1,956	2,899	3,820	4,719	5,595	6,450	7,283	8,094	8,884
43	0,989	1,955	2,898	3,818	4,715	5,590	6,443	7,273	8,082	8,868
44	0,989	1,955	2,897	3,816	4,711	5,584	6,435	7,263	8,068	8,851
45	0,989	1,954	2,895	3,813	4,707	5,578	6,426	7,251	8,053	8,833
46	0,989	1,953	2,894	3,810	4,702	5,571	6,417	7,239	8,037	8,813
47	0,989	1,952	2,892	3,807	4,697	5,564	6,406	7,225	8,020	8,791
48	0,988	1,952	2,890	3,803	4,692	5,556	6,395	7,210	8,001	8,767
49	0,988	1,951	2,888	3,799	4,686	5,547	6,383	7,194	7,980	8,741
50	0,988	1,950	2,885	3,795	4,679	5,537	6,370	7,176	7,957	8,713
51	0,988	1,949	2,883	3,791	4,672	5,527	6,355	7,157	7,933	8,682

52	0,987	1,947	2,880	3,786	4,664	5,515	6,340	7,137	7,906	8,649
53	0,987	1,946	2,877	3,780	4,656	5,503	6,322	7,114	7,877	8,613
54	0,987	1,945	2,874	3,775	4,646	5,490	6,304	7,089	7,846	8,574
55	0,986	1,943	2,871	3,768	4,636	5,475	6,284	7,063	7,812	8,531
56	0,986	1,942	2,867	3,761	4,625	5,459	6,262	7,034	7,775	8,486
57	0,986	1,940	2,863	3,754	4,614	5,442	6,238	7,003	7,735	8,436
58	0,985	1,938	2,858	3,746	4,601	5,423	6,212	6,969	7,692	
59	0,985	1,936	2,853	3,737	4,586	5,402	6,184	6,932		
60	0,984	1,933	2,848	3,727	4,571	5,380	6,154			
61	0,983	1,931	2,842	3,716	4,555	5,356				
62	0,983	1,928	2,835	3,705	4,537					
63	0,982	1,925	2,828	3,692						
64	0,981	1,922	2,821							
65	0,980	1,918								
66	0,979									

Note: Hvis der efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade eller lov om arbejdsskadeforsikring er tilkendt erstatning for tab af forsørger indtil det 65. år med ret til afløsningsbeløb på fire års erstatning, skal hensættelsesfaktorerne i tabel 11 benyttes i stedet for hensættelsesfaktorerne i denne tabel.

Note: Hvis der efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade eller lov om arbejdsskadeforsikring er tilkendt erstatning for tab af forsørger indtil det 67. år med ret til afløsningsbeløb på to års erstatning, skal hensættelsesfaktorerne i tabel 13 benyttes i stedet for hensættelsesfaktorerne i denne tabel.

Tabel 16

Erstatning for tab af forsørger tilkendt efter lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændringer, lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 med senere ændringer, og lov om arbejdsskadeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987 med senere ændringer.

Kvinder. Hensættelse i kr.										
Fylt alder	Resterende erstatningsperiode, antal hele år									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
18	0,991	1,961	2,912	3,843	4,755	5,649	6,524	7,381	8,220	9,043
19	0,991	1,961	2,912	3,843	4,755	5,648	6,523	7,380	8,219	9,041
20	0,991	1,961	2,912	3,843	4,755	5,648	6,522	7,379	8,218	9,040
21	0,991	1,961	2,911	3,842	4,754	5,647	6,522	7,378	8,217	9,038
22	0,991	1,961	2,911	3,842	4,754	5,647	6,521	7,377	8,215	9,036
23	0,991	1,961	2,911	3,842	4,753	5,646	6,520	7,376	8,214	9,034
24	0,991	1,961	2,911	3,841	4,753	5,645	6,519	7,375	8,212	9,032
25	0,991	1,961	2,911	3,841	4,752	5,644	6,518	7,373	8,210	9,030
26	0,991	1,961	2,911	3,841	4,752	5,644	6,517	7,372	8,208	9,027
27	0,990	1,960	2,910	3,840	4,751	5,643	6,515	7,370	8,206	9,024
28	0,990	1,960	2,910	3,840	4,750	5,642	6,514	7,368	8,204	9,021
29	0,990	1,960	2,910	3,839	4,750	5,640	6,512	7,366	8,201	9,018
30	0,990	1,960	2,910	3,839	4,749	5,639	6,511	7,364	8,198	9,015
31	0,990	1,960	2,909	3,838	4,748	5,638	6,509	7,361	8,195	9,011
32	0,990	1,960	2,909	3,838	4,747	5,637	6,507	7,359	8,192	9,006
33	0,990	1,960	2,909	3,837	4,746	5,635	6,505	7,356	8,188	9,002
34	0,990	1,960	2,908	3,836	4,745	5,633	6,502	7,353	8,184	8,996
35	0,990	1,959	2,908	3,836	4,743	5,631	6,500	7,349	8,179	8,991
36	0,990	1,959	2,907	3,835	4,742	5,629	6,497	7,345	8,174	8,985
37	0,990	1,959	2,907	3,834	4,741	5,627	6,494	7,341	8,169	8,978
38	0,990	1,959	2,906	3,833	4,739	5,625	6,491	7,337	8,163	8,971
39	0,990	1,958	2,905	3,832	4,737	5,622	6,487	7,332	8,157	8,963
40	0,990	1,958	2,905	3,830	4,735	5,619	6,483	7,327	8,150	8,954
41	0,990	1,958	2,904	3,829	4,733	5,616	6,479	7,321	8,143	8,945
42	0,990	1,957	2,903	3,828	4,731	5,613	6,474	7,314	8,135	8,935
43	0,990	1,957	2,902	3,826	4,728	5,609	6,469	7,308	8,126	8,924
44	0,990	1,957	2,901	3,824	4,725	5,605	6,463	7,300	8,116	8,912
45	0,989	1,956	2,900	3,822	4,722	5,600	6,457	7,292	8,106	8,898
46	0,989	1,956	2,899	3,820	4,719	5,595	6,450	7,283	8,094	8,884
47	0,989	1,955	2,898	3,818	4,715	5,590	6,443	7,273	8,082	8,868
48	0,989	1,955	2,897	3,816	4,711	5,584	6,435	7,263	8,068	8,851
49	0,989	1,954	2,895	3,813	4,707	5,578	6,426	7,251	8,053	8,833
50	0,989	1,953	2,894	3,810	4,702	5,571	6,417	7,239	8,037	8,813
51	0,989	1,952	2,892	3,807	4,697	5,564	6,406	7,225	8,020	8,791

52	0,988	1,952	2,890	3,803	4,692	5,556	6,395	7,210	8,001	8,767
53	0,988	1,951	2,888	3,799	4,686	5,547	6,383	7,194	7,980	8,741
54	0,988	1,950	2,885	3,795	4,679	5,537	6,370	7,176	7,957	8,713
55	0,988	1,949	2,883	3,791	4,672	5,527	6,355	7,157	7,933	8,682
56	0,987	1,947	2,880	3,786	4,664	5,515	6,340	7,137	7,906	8,649
57	0,987	1,946	2,877	3,780	4,656	5,503	6,322	7,114	7,877	8,613
58	0,987	1,945	2,874	3,775	4,646	5,490	6,304	7,089	7,846	
59	0,986	1,943	2,871	3,768	4,636	5,475	6,284	7,063		
60	0,986	1,942	2,867	3,761	4,625	5,459	6,262			
61	0,986	1,940	2,863	3,754	4,614	5,442				
62	0,985	1,938	2,858	3,746	4,601					
63	0,985	1,936	2,853	3,737						
64	0,984	1,933	2,848							
65	0,983	1,931								
66	0,983									

Note: Hvis der efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade eller lov om arbejdsskadeforsikring er tilkendt erstatning for tab af forsørger indtil det 65. år med ret til afløsningsbeløb på fire års erstatning, skal hensættelsesfaktorerne i tabel 12 benyttes i stedet for hensættelsesfaktorerne i denne tabel.

Note: Hvis der efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade eller lov om arbejdsskadeforsikring er tilkendt erstatning for tab af forsørger til indtil 67. år med ret til afløsningsbeløb på to års erstatning, skal hensættelsesfaktorerne i tabel 14 benyttes i stedet for hensættelsesfaktorerne i denne tabel.

Tabel 17

Erstatning for tab af forsørger tilkendt efter lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændringer, lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 med senere ændringer, og lov om arbejdsskadeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987 med senere ændringer.

Mænd			
Fyldt alder	Hensættelse i kr.	Fyldt alder	Hensættelse i kr.
0	15,073	18	2,911
1	14,372	19	1,961
2	13,657	20	0,991
3	12,928		
4	12,183		
5	11,423		
6	10,648		
7	9,856		
8	9,049		
9	8,225		
10	7,384		
11	6,525		
12	5,649		
13	4,755		
14	3,843		
15	2,912		
16	1,961		
17	0,991		

Tabel 18

Erstatning for tab af forsørger tilkendt efter lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændringer, lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 med senere ændringer, og lov om arbejdsskadeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987 med senere ændringer.

Kvinder			
Fyldt alder	Hensættelse i kr.	Fyldt alder	Hensættelse i kr.
0	15,078	18	2,912
1	14,377	19	1,961
2	13,662	20	0,991
3	12,932		
4	12,187		
5	11,427		
6	10,651		
7	9,859		
8	9,052		
9	8,227		
10	7,386		
11	6,527		
12	5,651		
13	4,756		
14	3,844		
15	2,912		
16	1,961		
17	0,991		

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
3. Lovforslagets enkelte elementer
 - 3.1. Den afgiftspligtige
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Lovforslaget
 - 3.2. Afgift af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Lovforslaget
 - 3.3. Afgift af arbejdsulykkeserstatninger m.v. tilkendt af Arbejdsskadestyrelsen
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Lovforslaget
 - 3.4. Afgiftssatser
 - 3.5. Adgang til at søge dækning for afgiften
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Lovforslaget
4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 4.1. Økonomiske konsekvenser for staten
 - 4.2. Økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner
5. Administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Forslaget om at indføre en arbejdsskadeafgift er en udmøntning af en del af finanslovsaftalen for 2012 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Enhedslisten vedrørende et bedre og mere sikkert arbejdsmiljø.

Forslaget skal medvirke til at øge de enkelte virksomheders incitament til at forbedre arbejdsmiljøet og forebygge arbejdsskader.

Lovforslaget bidrager endvidere til at finansiere aftalte tiltag efter finansloven med et varigt provenu efter tilbageløb på 300 mio. kr. om året.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Erhvervssygdomme og arbejdsulykker har stor betydning og mange konsekvenser for de syge eller skadelidte, men også for arbejdsgiverne og dermed også for arbejdsmarkedet og samfundsøkonomien som helhed. Der er derfor store perspektiver i at nedbringe antallet af arbejdsskader samt disses omfang og alvorlighed. For at give de enkelte arbejdsgivere et økonomisk incitament til at nedbringe antallet og omfanget af arbejdsskader foreslås det, at der indføres en arbejds-

skadeafgift, som betales i forhold til risikoen for arbejdsskader og de faktiske omkostninger herved.

I arbejdsskadesystemet sondres der mellem erhvervssygdomme og arbejdsulykker, sådan som disse er defineret i arbejdsskadesikringslovens §§ 6 og 7. Arbejdsgiverne er ved lov forpligtet til at sikre sig mod følgerne af erhvervssygdomme ved at betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, mens risikoen for arbejdsulykker skal dækkes ved tegning af en arbejdsulykkesforsikring i et forsikringsselskab. I forhold til arbejdsulykker har offentlige arbejdsgivere og civilisten dog mulighed for at være selvforsikrede.

Det foreslås, at afgiften beregnes dels på grundlag af de bidrag, som de sikringspligtige arbejdsgivere og de frivilligt sikrede betaler for erhvervssygdomssikringen og dels på grundlag af de arbejdsulykkeserstatninger m.v., som tilkendes af Arbejdsskadestyrelsen.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Den afgiftspligtige

3.1.1. Gældende ret

Det danske erstatningssystem vedrørende arbejdsskader bygger på et solidarisk forsikringsprincip, hvor hovedformålet er at sikre den skadelidte arbejdstager en erstatning.

Forsikringsprincippet medfører imidlertid også, at den enkelte arbejdsgiver som hovedregel ikke bliver pålagt at udrede den erstatningssum m.v., som den skadelidte er tilkendt, og heller ikke har kendskab til størrelsen heraf. Heller ikke i de offentlige systemer findes der opgørelser, statistikker eller lignende om størrelsen af de arbejdsskadeerstatninger m.v., som kan henføres til den enkelte virksomhed. Det er derfor ikke muligt at beregne en afgift på arbejdsskader direkte på virksomhedsniveau.

At der inden for en branche er en stigning i antallet, omfanget eller alvorligheden af arbejdsskaderne, og der derfor udbetales flere eller større arbejdsskadeerstatninger og godtgørelser m.v., påvirker derfor kun den enkelte arbejdsgiver indirekte ved at præmien på arbejdsulykkesforsikringen eller bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring stiger.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring er en lovreguleret selvejende institution, som er ledet af arbejdsmarkedets parter. Institutionen forestår administrationen af en for arbejdsgivere lovpligtig sikringsordning, som skal dække de udgifter, der er forbundet med ydelser vedrørende arbejdsskader i form af erhvervssygdomme.

Alle arbejdsgivere, som har ansatte, der udfører arbejde i Danmark, har efter arbejdsskadesikringsloven en pligt til at betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Det samme gælder redere for et skib, som er indført eller skal indføres i Det Danske Skibsregister eller Dansk Internationalt Skibsregister, og som har antaget personer til at udføre arbejde om bord efter skibsførerens anvisninger. Endvidere har selvstændigt erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller mulighed for at sikre egen person ved at betale bidrag til sikringsordningen.

3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring bliver den afgiftspligtige i forhold til arbejdsskadeafgiften, idet det samtidig forudsættes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring vil søge dækning for afgiften hos de sikringspligtige arbejdsgivere og de frivilligt sikrede via en forhøjelse af de bidrag, som allerede i dag betales til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

De sikringspligtige arbejdsgivere omfatter både private og offentlige arbejdsgivere, herunder staten, regionerne, kommunerne og civilisten.

3.2. Afgift af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring

3.2.1. Gældende ret

Størrelsen af de sikringspligtiges og de frivilligt sikredes bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring afhænger af virksomhedens branche. De enkelte brancher er samlet i et mindre antal branchegrupper, som er opdelt yderligere i et antal brancheundergrupper. Bidraget pr. fuldtidsansat i hver brancheundergruppe er identisk for alle brancher, som er henført til den pågældende brancheundergruppe.

Bidragene til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal sammen med investeringsafkastet fra institutionens formue og eventuelle overførte overskud fra tidligere år dække alle udgifterne ved sikringsordningen. Bidraget fastsættes derfor på grundlag af et skøn over det kommende års udgifter til erhvervssygdomme vedrørende den pågældende brancheundergruppe og vil alt andet lige variere med udgifterne til erhvervssygdomserstatningerne m.v. inden for brancheundergruppen. Bidragenes størrelse bliver dermed forskellig fra brancheundergruppe til brancheundergruppe.

Den enkelte arbejdsgivers bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring udgør således arbejdsgiverens betaling for erhvervssygdomssikring, beregnet ud fra udgifterne til denne sikring inden for den lovgivningsmæssige ramme herfor.

3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at arbejdsskadeafgiften skal bestå af to dele, herunder en afgift på 17 pct. af de indbetalte bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har i en årække haft overskud, som er blevet overført til næste år for at opfange forventede udsving i erstatningsudbetalingerne m.v. Hvis investeringsafkastet formindskes, vil Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring blive nødt til at anvende sin formue til dækning af erstatninger m.v. På et tidspunkt forventes Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring derfor at være nødt til at forhøje bidragssatserne, hvorved afgiftsgrundlaget bliver større.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring overgik i 2008 til anvendelsen af pay as you go-princippet, som indebærer, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, i modsætning til forsikringsselskaberne, ikke skal hensætte til de fremtidige forventede udgifter allerede på skadestidspunktet. Dette er særligt relevant i de tilfælde, hvor den skadelidte tilkendes en løbende erstatning indtil folkepensionsalderen nås. Bidragenes størrelse svarer derfor til de aktuelle udgifter i et givet kalenderår. I længere årrække vil bidragene være små og men dog stigende over tid i takt med, at der skal udbetales løbende erstatninger til flere skadelidte. Også af denne årsag forventes afgiftsgrundlaget over tid at blive markant større.

En ændring af den fastsatte sats på 17 pct. vil blive drøftet på ny, hvis afgiftsgrundlaget i form af de indbetalte bidrag

til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring over tid bliver markant større.

3.3. Afgift af arbejdsulykkeserstatninger m.v. tilkendt af Arbejdsskadestyrelsen

3.3.1. Gældende ret

Arbejdsgivernes økonomiske risiko i forhold til arbejdsulykker skal dækkes ved tegning af en lovpligtig forsikring i et forsikringsselskab. Offentlige arbejdsgivere og civilisten har dog mulighed for at være selvforsikrede. Både i forhold til private og offentlige arbejdsgivere er det dog Arbejdsskadestyrelsen, som tilkender og opgør arbejdsulykkeserstatningerne m.v.

3.3.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der skal betales en afgift på 12 pct. af de arbejdsulykkeserstatninger og godtgørelser m.v., som er tilkendt af Arbejdsskadestyrelsen.

3.4. Afgiftssatser

Afgiftssatserne er fastlagt med det formål at tilvejebringe det i finanslovsaftalen forudsatte provenu. Herudover er der taget hensyn til arbejdsulykker og erhvervssygdomme ligestilles afgiftsmæssigt. Fordelingen af afgiftsbelastningen mellem de to afgiftsgrundlag er derfor fastlagt på grundlag af Arbejdsskadestyrelsens årlige opgørelse over tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v. og tilkendte erstatninger m.v. vedrørende erhvervssygdomme.

En afgift direkte på grundlag af Arbejdsskadestyrelsens årlige opgørelse over tilkendte erstatninger m.v. for henholdsvis arbejdsulykker og erhvervssygdomme ville medføre en ensartet sats for de to typer af arbejdsskader.

Efter loven er det egentlige afgiftsgrundlag for erhvervssygdomme dog de indbetalte bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Som konsekvens af, at dele af udgifterne til erhvervssygdomme dækkes af investeringsafkastet m.v. i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, er de fastsatte bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring lavere end summen af de tilkendte erstatninger som følge af erhvervssygdomme. For at tilvejebringe et provenu for erhvervssygdomme, svarende til afgiftsopkrævningen vedrørende henholdsvis arbejdsulykker og erhvervssygdomme var baseret på samme grundlag, er det nødvendigt med en højere sats for erhvervssygdomme.

Det foreslås således, at afgiftssatsen fastsættes til 17 pct. af de indbetalte bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, mens det foreslås, at afgiftssatsen fastsættes til 12 pct. af de tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v.

Afgiftssatserne er fastsat ud fra finanslovsaftalen for 2012, hvoraf det følger, at afgiften skal give et varigt provenu efter tilbageløb på 300 mio. kr. årligt.

3.5. Adgang til at søge dækning for afgiften

3.5.1. Gældende ret

I medfør af arbejdsskadesikringslovens § 55 skal sikringspligtige arbejdsgivere og frivilligt sikrede omfattet af arbejdsskadesikringslovens § 48 betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Bidragene skal dække alle udgifterne til erhvervssygdomssikringen.

De sikringspligtiges og frivilligt sikredes bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring er differentieret i forhold til branchetilhørsforhold og er fastsat på grundlag af de forventede udgifter vedrørende den pågældende brancheundergruppe.

3.5.2. Lovforslaget

Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan søge dækning for arbejdsskadeafgiften ved at forhøje bidraget efter arbejdsskadesikringslovens § 55.

Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ved en sådan forhøjelse af bidraget skal fordele afgiften forholdsmæssigt, således at afgiften overvæltes på de sikringspligtige og de frivilligt sikrede i de brancheundergrupper, som afgiftsgrundlaget kan henføres til. Herved vil de sikringspligtige arbejdsgivere og de frivilligt sikrede indplacere i brancheundergrupper med store udgifter til erhvervssygdomme og arbejdsulykker blive belastet relativt hårdest af afgiften. Denne struktur giver et vist økonomisk incitament til at mindske risikoen for erhvervssygdomme og arbejdsulykker for på denne måde at undgå en del af de stigende omkostninger forårsaget af afgiften. Det bemærkes hertil, at der i denne forbindelse også eksisterer en lille risiko for, at en lavere andel af arbejdsskaderne rapporteres.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser for staten

Arbejdsskadeafgiften skønnes at tilvejebringe et umiddelbart provenu for staten på ca. 500 mio. kr. og 300 mio. kr. efter tilbageløb om året svarende til det forudsatte i finanslovsaftalen for 2012. Forhøjelsen af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring forventes at medføre visse adfærdændringer, hvilket fører til at provenuvirkningen inkl. adfærd skønnes til 360 mio. kr. om året. Indregnes arbejdsudbuddet reduceres provenuet til 320 mio. kr., jf. tabel 1.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser af lovforslaget

Mio. kr. (2013 niveau)	Varig virkning	2013	Finansår 2013
Umiddelbar provenuvirkning	500	500	500

Umiddelbar provenuvirkning inkl. virkning på andre konti	500	500	500
Provenuvirkning efter automatisk tilbageløb	300	300	300
Provenuvirkning inkl. ændret adfærd	360	360	360
Provenuvirkning inkl. arbejdsudbudseffekter	320	320	320

Det er lagt til grund, at forhøjelsen af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring umiddelbart indebærer, at overskuddet reduceres i de berørte virksomheder, hvilket resulterer i et fald i andre skatter og afgifter – det såkaldte automatiske tilbageløb. I første omgang betyder dette et fald i indtægterne fra selskabsskatten, da selskabsoverskuddet derved falder. Det faldende overskud resulterer i lavere udbytte eller kursfald, som også beskattes, hvorfor tilbageløbet øges. Afhængigt af ejerforholdene er skatterne forskellige, og der er derfor benyttet en standardantagelse om et automatisk tilbageløb på 40 pct.

På sigt er det antaget, at forhøjelsen af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring nedvæltes i lønningerne, hvilket resulterer i, at selskabsoverskuddet igen stiger tilsvarende. Denne effekt er inkluderet i provenuvirkningen inkl. adfærd. Provenuvirkningen inkl. ændret adfærd indebærer herudover også en forudsætning om, at antallet af arbejdsskader falder som følge af de øgede omkostninger forbundet hermed, og dermed falder afgiftsgrundlaget også.

Endelig vil nedvæltningen i lønningerne indebære, at arbejdsudbuddet falder, og når denne effekt indregnes skønnes forslaget at medføre et varigt provenu på 320 mio. kr.

Vurderet på grundlag af bidrag til arbejdermarkedets parter arbejdsmiljøindsats er statens andel af det umiddelbare provenu på 500 mio. kr. skønnet til 3,5 pct. svarende til en umiddelbar udgift på 17 mio. kr. i 2013.

4.2. Økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner

Det forudsættes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring søger dækning for afgiften ved at forhøje bidraget til erhvervssygdomssikring. Vurderet på grundlag af tidligere tilkendte erstatninger og godtgørelser skønnes kommunernes og regionernes andel af forhøjelsen af bidraget at udgøre ca. 24 pct. svarende til en umiddelbar udgift på 120 mio. kr. i 2013.

Da der er tale om en generel arbejdsgiverafgift, der påvirker de kommunale og regionale arbejdsgivere på samme måde som de private arbejdsgivere, skal kommuner og regioner ikke kompenseres for de udgifter, som afgiften påfører dem.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes ikke at indebære nævneværdige administrative omkostninger for SKAT.

Forslaget skønnes at medføre administrative omkostninger for Arbejdsskadestyrelsen på 2,5 mio. kr. i 2013 og 1,9 mio. kr. i de efterfølgende år.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Det forudsættes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring søger dækning for afgiften ved at forhøje bidraget til erhvervssygdomssikring. Vurderet på grundlag af de tilkendte erstatninger og godtgørelser skønnes det private erhvervslivs andel af forhøjelsen af bidraget at udgøre 72,5 pct. svarende til en umiddelbar udgift på 360 mio. kr. i 2013.

Da afgiftssatserne for erhvervssygdomme og arbejdsulykker er fastlagt som en procentsats af henholdsvis bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og de tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v., vil brancher med en høj frekvens af arbejdsskader blive hårdest ramt.

Afgiften forventes i et vist omfang at øge de enkelte branchers incitament til at forbedre arbejdsmiljøet og forebygge ulykker, hvilket på sigt vil mindske erhvervslivets omkostninger som følge af arbejdsskader.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skønnes, at udviklingsomkostningerne vil udgøre 5-8 mio. kr., mens de løbende driftsomkostninger skønnes at udgøre 2-6 mio. kr.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter. Forslaget vil som udkast blive noticeret efter direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Akademikernes Centralorganisation, Advokatrådet, AERådet, Ankestyrelsen, Arbejdsmarkedsstyrelsen, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, Arbejdsskadeforeningen-AVS, Arbejdsskadestyrelsen, Arbejdsmiljørådet, Asfaltindustrien, Arkitektforbundet, ATP, Benzin- og Oliebranchens Arbejdsgiverforening, Bibliotekarforbundet, Blik og Rørarbejderforbundet, BUPL – Børne og Ungdomspædagogernes Landsforbund, Business Danmark, Centralforeningen for Stampedel, Centralorganisationen Søfart, CEPOS – Center for Politiske Studier, Cevea – Centrum-venstre Akademiet, Danmarks Frie Fagforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Jurist og Økonomforbund DJØF, Danmarks Lærerforening, Danmarks Statistik; Dansk Arbejdsgi-

verforening, Dansk Byggeri, Dansk El-forbund, Dansk Erhverv, Dansk Iværksætterforening, Dansk Jernbaneforbund, Dansk Journalistforbund, Dansk Metal, Dansk Mode & Textil, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Told & Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Afspændingspædagoger, Danske Anlægsgartnere, Danske Fysioterapeuter, Danske Malermestre, Danske Mediers Arbejdsgiverforening, Danske Regioner, Danske Slagermestre, Datatilsynet, Den Danske Skatteborgerforening, Det Faglige Hus, DI, DS Håndværk & Industri, Forsvarsarbejdernes Landsorganisation, Emballage Industrien, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Erhvervsstyrelsen, Finansforbundet, Finansrådet, Finanstilsynet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, FOA, Forsikring og Pension, Frie Funktionærer, FDR – Foreningen Danske Revisorer, FSR - danske revisorer, FTF, Fagligt Fælles Forbund – 3F, Fødevare-

forbundet, Gartneri-, Land-, og Skovbrugets Arbejdsgivere, Grafisk Arbejdsgiverforening, HK, HORESTA, Hærens Konstabel- og Korporalforening, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen, JA, JID, Jordemoderforeningen, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Den kooperative Arbejdsgiver- og interesseorganisation i DK, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagforening, Landsorganisationen i Danmark LO, Landsforeningen for arbejdsmiljø og arbejdsskadede, Ledernes Hovedorganisation, Lægeforeningen, Mejeribrugets Arbejdsgiverforening, Rederiforeningen af 1895, Rederiforeningen for Mindre Skibe, Rengøringssekskabernes Branche- og Arbejdsgiverforening, retssikkerhedschefen, Sammenslutningen af mindre arbejdsgiverforeninger, Serviceforbundet, SFR Skattefaglig Forening, Teknisk Landsforbund, Tekniq Installatørernes Organisation.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget skønnes, at indbringe et umiddelbart merprovenu på 500 mio. kr. om året.	Den umiddelbare afgiftsbelastning for kommuner og regioner skønnes til 120 mio. kr. om året.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Forslaget skønnes ikke at indebære nævneværdige administrative konsekvenser for SKAT. Forslaget skønnet at medføre administrative omkostninger for Arbejdsskadestyrelsen på 2,5 mio. kr. i 2013 og 1,9 mio. kr. i de efterfølgende år.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Det forventes, at forslaget på sigt sænker antallet af arbejdsskader. Deraf forventes det, at virksomhedernes omkostninger forbundet med arbejdsskader falder.	Den umiddelbare afgiftsbelastning skønnes til 360 mio. kr. om året.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skønner, at udviklingsomkostningerne vil udgøre 5-8 mio. kr. mens de løbende driftsomkostninger skønnes at udgøre 2-6 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter. Forslaget vil som udkast blive notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Til § 1

Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring er den afgiftspligtige i forhold til arbejdsskadeafgiften.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring er en selvstændig institution oprettet ved lov, og er ledet af en bestyrelse, der repræsenterer arbejdsmarkedets parter.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har alene til formål at beregne og opkræve bidrag fra arbejdsgiverne til at finansiere udgifterne ved erhvervssygdomme samt forestå udbetalingen af erhvervssygdomserstatninger og godtgørelser m.v.

Alle arbejdsgivere, både offentlige og private, som har ansatte, der udfører arbejde i Danmark, har pligt til at sikre sig mod erhvervssygdomme ved at betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Det samme gælder rederer for et skib, som er indført eller skal indføres i Det Danske Skibsregister eller Dansk Internationalt Skibsregister, og som har antaget personer til at udføre arbejde om bord på skibet efter skibsførerens anvisning, jf. arbejdsskadesikringslovens § 48, stk. 1 og 3.

Selvstændigt erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller kan endvidere sikre egen person mod erhvervssygdomme ved at betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, jf. arbejdsskadesikringslovens § 48, stk. 2.

Til § 2

Det foreslås, at afgiftsperioden er kalenderåret. Det betyder, at afgiften vil blive beregnet og opkrævet af afgiftsgrundlaget opgjort på årsbasis. Afgiften skal således betales én gang årligt.

Til § 3, stk. 1

I arbejdsskadesystemet sondres der mellem erhvervssygdomme og arbejdsulykker. Det foreslås, at den arbejdsskadeafgift, som opkræves hos Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, skal opgøres både på grundlag af de bidrag, som sikringspligtige arbejdsgivere og de frivilligt sikrede har betalt for erhvervssygdomssikringen, og på grundlag af de erstatninger og godtgørelser m.v. vedrørende arbejdsulykker, som Arbejdsskadestyrelsen har tilkendt i det foregående kalenderår. Henholdsvis betalte bidrag og tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v. udgør dermed afgiftsgrundlaget for arbejdsskadeafgiften.

Til § 3, stk. 1, nr. 1

Fra og med den 1. januar 1999 har alle offentlige og private arbejdsgivere samt rederen for et skib, som er indført eller skal indføres i Det Danske Skibsregister eller Dansk Internationalt Skibsregister, været forpligtet til at betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Selvstændigt erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller har endvidere haft mulighed for at sikre egen person ved at betale bidrag til sikringsordningen. Der er tale om en selvfinansierende ordning.

Efter arbejdsskadesikringslovens § 58 sker fastsættelsen af bidraget på grundlag af et skøn over det kommende års udgifter vedrørende den pågældende branche, idet bidraget sammen med institutionens investeringsafkast skal dække udgifterne ved ordningen. Ved beregningen af de forventede udgifter indgår de forventede skadesudgifter og det beregnede antal fuldtidsansatte indenfor den enkelte branche, og hertil lægges beløb, der opkræves til puljer til udligning af overskud og underskud i brancheundergrupperne samt forventede udgifter til administration, herunder bidrag til Arbejdsskadestyrelsen, Ankestyrelsen og administrationsudgifterne i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Det foreslås i stk. 1, nr. 1, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal betale en årlig afgift til staten på 17 pct. af de efter arbejdsskadesikringslovens § 55 indbetalte bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Afgiftsgrundlaget omfatter alene bidraget efter arbejdsskadesikringsloven, sådan som bidraget er opgjort efter arbejdsskadesikringslovens § 58. I medfør af § 8 i denne lov kan Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring søge dækning for arbejdsskadeafgiften ved at forhøje bidraget. Ved opgørelsen af summen af indbetalte bidrag til brug for beregningen af afgiften skal der derfor tages højde for den del af bidraget, som er en konsekvens af afgiften efter denne lov. Det sker ved, at der fra det tidligere års bidrag fratrækkes den del, som skyldes afgiften i det foregående kalenderår.

Det årligt aktuariemæssigt fastsatte bidrag pr. fuldtidsansat opkræves forud hos de frivilligt sikrede, som i december måned opkræves bidrag for det kommende kalenderår. Hos de sikringspligtige arbejdsgivere sker opkrævningen derimod i 4 bagud forskudte rater. Således forfalder raten for 3. kvartal 2013 først til betaling den 1. januar 2014, mens raten for 4. kvartal 2013 forfalder til betaling den 1. april 2014.

Summen af de faktisk indbetalte bidrag vedrørende et givent kalenderår kendes derfor først i april måned i det efterfølgende kalenderår.

Det foreslås derfor, at den del af arbejdsskadeafgiften, som beregnes på grundlag af de indbetalte bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, beregnes på grundlag af de indbetalte bidrag vedrørende det foregående kalenderår. Dette indebærer, at den del af arbejdsskadeafgiften for 2014, som beregnes på grundlag af de indbetalte bidrag, beregnes af de indbetalte bidrag vedrørende kalenderåret 2013. I lovens overgangsbestemmelser er der fastsat særlige regler for beregningen af afgiften for 2013.

Til § 3, stk. 1, nr. 2

Ud over ovennævnte afgiftsgrundlag på erhvervssygdomsområdet foreslås det, at arbejdsskadeafgiften tillige skal omfatte området for arbejdsulykker. Derfor foreslås det i stk. 1, nr. 2, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring tillige skal betale en afgift til staten på 12 pct. af de tilkendte erstatninger for tab af erhvervssevne, godtgørelser for varigt mén, overgangsbeløb ved dødsfald, erstatning for tab af forsøger og godtgørelser til efterladte, som Arbejdsskadestyrelsen har tilkendt efter de i stk. 3 nævnte love, som følge af en arbejdsulykke. Disse erstatninger m.v. skal således udgøre afgiftsgrundlaget for arbejdsskadeafgiften på området for arbejdsulykker.

Da der findes forskellige tekniske regler for, hvordan disse tilkendelser udmøntes i udbetalinger til de skadelidte, foreslås der en nærmere regulering af, hvordan tilkendelserne skal opgøres til brug for afgiftsberegningen. Hermed opnås det, at afgiften baseres på et retvisende billede af værdien af de tilkendte erstatninger i det år, hvor tilkendelsen sker. Den foreslåede regulering af værdien af erstatninger og godtgørelser baserer sig på de principper, der i dag anvendes af Arbejdsskadestyrelsen ved opgørelsen af beregningsgrundlaget for arbejdsmiljøafgiften efter arbejdsmiljøloven.

Godtgørelser for varigt mén, overgangsbeløb ved dødsfald og godtgørelser til efterladte udbetales altid som engangsbeløb/kapitalbeløb.

Erstatning for tab af erhvervsevne tilkendes som udgangspunkt som en løbende erstatning. Selve udbetalingen af erstatningen afhænger dog af, hvorvidt der er tale om en midlertidig eller en endelig erstatning, af erstatningen størrelse samt af skadelidtes alder på det tidspunkt, hvor Arbejdsskadestyrelsen tilkender erstatningen.

Midlertidige erstatninger for tab af erhvervsevne udbetales altid som en løbende erstatning.

Endelige erstatninger for tab af erhvervsevne udbetales som kapitalerstatninger, når tabet af erhvervsevne enten er mindre end 50 pct., eller når den tilkendes personer, der på afgørelsestidspunktet er 2 år eller derunder fra at nå folkepensionsalderen. Det samme gælder for tilskadekomne, der har nået folkepensionsalderen.

Endelige erstatninger udbetales som en løbende erstatning, når erhvervsevnetabet er 50 pct. eller derover. I de tilfælde, hvor tabet af erhvervsevne er 50 pct. eller derover, kan den tilskadekomne vælge af få udbetalt den del af erstatningen, der svarer til et tab af erhvervsevne på 50 pct., som et kapitalbeløb. En sådan udbetaling betegnes som en »frivillig kapitalisering«.

For så vidt angår erstatninger for tab af forsøger, tilkendes disse altid som en løbende ydelse. Den efterladte har dog mulighed for at få kapitaliseret erstatningen.

Det foreslås, at der ses bort fra frivillige kapitaliseringer ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget efter stk. 1, nr. 2, på samme måde som der ses bort fra de frivillige kapitaliseringer ved Arbejdsskadestyrelsens opgørelse til brug for opkrævning af arbejdsmiljøbidraget efter arbejdsmiljøloven.

I afgiftsgrundlaget beregnes udgifterne til løbende erstatning i princippet som en hensættelse. Disse hensættelser indeholder værdien af de løbende erstatninger fra tidspunktet for Arbejdsskadestyrelsens afgørelse og frem til folkepensionsalderen, idet der tages højde for forrentningen i erstatningsperioden samt en beregningsmæssig sandsynlighed for modtagerens død inden pensionsalderen.

Forsikringselskaberne skal efter lov om finansiel virksomhed hensætte reserver til dækning af deres fremtidige forpligtigelser. Reglerne herom findes i Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 25 af 16. januar 2012 om finansielle rapporter for forsikringselskaber og tværgående pensionskasser. Den nævnte bekendtgørelse indeholder imidlertid ikke faktorer, der gør det muligt entydigt at opgøre reservehensættelserne vedrørende sager om erstatning for tab af erhvervsevne, som kan anvendes til brug for opgørelsen af arbejdsskadeafgiften.

Det foreslås derfor, at der indsættes et bilag 1 til arbejdsskadeafgiftsloven, der indeholder de hensættelsesfaktorer, som Arbejdsskadestyrelsen skal anvende ved opgørelsen af værdien af de løbende erstatninger med henblik på beregning af arbejdsskadeafgiften.

Det foreslås, at det i bilag 1 fastsættes, at hensættelsen opgøres med en grundlagsrente på 2 pct., og at opgørelsen af dødeligheden sker med udgangspunkt i det aktuarmæssige beregningsgrundlag G82, som er den seneste fælles branche-standard.

Der er i lovens bilag 1 udarbejdet et antal hensættelsesfaktorer baseret på køn, lovgrundlag og folkepensionsalder. Der er således én hensættelsesfaktor for tilskadekomne med en pensionsalder på 65 år, én for tilskadekomne med en folkepensionsalder på 65½ år osv.

Lovgrundlaget har tillige betydning for beregningen af hensættelserne, idet der i erstatningen for tab af erhvervsevne efter lov om arbejdsskadeforsikring og lov om sikring mod følger af arbejdsskade indgår et afløsningsbeløb, som skal indregnes i hensættelsesfaktorerne.

Tilsvarende skal der for de efterladte, som modtager en løbende ydelse, udarbejdes hensættelsesfaktorer, som bygger på de samme principper. Til de efterladte tilkender Arbejdsskadestyrelsen erstatningen for en afgrænset periode. Hensættelserne beregnes på baggrund af den tilkendte periode, køn og alder på afgørelsestidspunktet. Der anvendes samme grundlagsrente og dødelighedsantagelse som ovenfor.

Hensættelsen og dermed dele af afgiftsgrundlaget bliver således beregnet som den årlige ydelse gange en hensættelsesfaktor, som er afhængig af den tilskadekomnes køn og alder på afgørelsestidspunktet og lovgrundlaget for afgørelsen.

I henhold til arbejdsskadesikringslovens § 28 nedsættes værdien af erstatningen for tab af erhvervsevne efter arbejdsskadesikringsloven, hvis den tilskadekomne eller dennes efterladte har ret til pension efter lov om tjenestemandspension som følge af arbejdsskaden. Tilsvarende nedsættelse sker vedrørende andre erstatningsberettigede efter arbejdsskadesikringsloven, for hvem der er fastsat pensionsregler, der svarer til reglerne i lov om tjenestemandspension.

Arbejdsskadestyrelsen har oplyst, at reglerne i arbejdsskadesikringslovens § 28 ikke indebærer, at der sker modregning af tjenestemandspensionen i arbejdsskadeerstatningen, men at der sker en overførsel af en del af arbejdsskadeerstatningen til pensionsmyndigheden.

Det foreslås derfor, at det for arbejdsulykkeserstatninger for tab af erhvervsevne, som tilkendes personer omfattet af reglerne i arbejdsskadesikringslovens § 28, er erstatningen inklusiv tjenestemandsfradraget, som er afgiftsgrundlaget efter stk. 1, nr. 2, da det også er det beløb, som er den faktiske udgift for forsikringselskabet eller den selvforsikrede arbejdsgiver.

Arbejdsskadestyrelsens årlige opgørelse over de samlede tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v. i et givent kalenderår foreligger først i april måned i det efterfølgende kalenderår.

Det foreslås derfor, at den del af arbejdsskadeafgiften, som opgøres på grundlag af de tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v., beregnes på grundlag af de tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v. i det foregående kalenderår. Dette indebærer eksempelvis, at den del af arbejdsskadeaf-

giften for 2014, som beregnes på grundlaget af de tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v., beregnes på grundlag af erstatninger m.v. tilkendt i kalenderåret 2013. I lovens overgangsbestemmelser er der fastsat særlige regler for beregningen af giften for 2013.

Til § 3, stk. 2

Bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring for 4. kvartal har forfaldsdato den 1. april i det følgende kalenderår og med sidste rettidige indbetalingsdag 14. april. Til brug for angivelse og indbetaling af arbejdsskadeafgiften skal Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring umiddelbart efter sidste rettidige indbetalingsdag opgøre summen af indbetalte bidrag vedrørende det foregående år.

Af administrative hensyn foreslås det, at bidrag vedrørende det foregående kalenderår, som først indbetales efter udløbet af betalingsfristen for 4. kvartal, skal indgå i afgiftsgrundlaget i det følgende kalenderår.

Til § 3, stk. 3

Det foreslås, at afgiften efter § 3, stk. 1, nr. 2, skal beregnes af de erstatninger og godtgørelser m.v. for arbejdsulykker, som tilkendes efter den gældende og tidligere gældende love vedrørende arbejdsskadesikring.

Henvisningen til også tidligere gældende love skyldes, at lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987 med senere ændringer, fortsat anvendes på arbejdsulykker og kortvarige skadelige påvirkninger, der er indtruffet før 1. januar 1993, og erhvervssygdomme m.v., der er anmeldt før 1. januar 1993, mens lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000, fortsat anvendes på ulykkestilfælde, pludselige løfteskader og kortvarige skadelige påvirkninger, der er indtruffet før 1. januar 2004, og erhvervssygdomme anmeldt før 1. januar 2004.

Arbejdsulykkeserstatninger og godtgørelser tilkendt efter andre love end de, som er nævnt i stk. 2, er ikke omfattet af afgiften. Eksempelvis vil erstatninger, som er tilkendt i medfør af erstatningsansvarsloven som følge af en arbejdsulykke, ikke være omfattet af den foreslåede afgift.

Til § 3, stk. 4

Det foreslås, at erstatninger vedrørende bl.a. sygebehandling og optræning m.v. ikke omfattes af afgiftsgrundlaget efter stk. 1, nr. 2. Dette beror på flere forhold.

Efter en arbejdsskade giver arbejdsskadesikringslovens § 15 den tilskadekomne ret til at få betalt sine udgifter til sygebehandling, optræning, proteser, briller og lignende hjælpemidler under sagens behandling hos Arbejdsskadestyrelsen. Efter arbejdsskadesikringsloven er der desuden mulighed for at få betalt fremtidige udgifter til behandling og udgifter til hjælpemidler.

Tilsvarende giver lov om sikring mod følger af arbejdsskade § 30 og lov om arbejdsskadesikring § 25 den tilskadekomne ret til at få betalt udgifterne til sygebehandling, optræning, proteser, briller og lignende hjælpemidler samt

sygevogne under sagens behandling hos Arbejdsskadestyrelsen.

I henhold til Arbejdsskadestyrelsens vejledning om betaling af behandlingsudgifter, hjælpemidler samt følgeudgifter betales udgifterne af forsikringsselskaberne eller Arbejdsskadestyrelsen, når visse betingelser er opfyldt.

Efter arbejdsskadesikringslovens § 15, stk. 6, har forsikringsselskaberne adgang til at tage stilling til krav fra de tilskadekomne om betaling af udgifter til sygdomsbehandling m.v. Arbejdsskadestyrelsen har dog fortsat afgørelseskompetencen i disse sager, og den tilskadekomne kan altid anmode forsikringsselskabet om, at sagen indbringes for Arbejdsskadestyrelsen til afgørelse.

Den ovenfor beskrevne ordning medfører, at Arbejdsskadestyrelsen ikke har mulighed for at foretage en central opgørelse af de i året afholdte udgifter til sygebehandling og hjælpemidler m.v.

For at gøre arbejdsskadeafgiften administrativt enkel at beregne og opkræve samt henset til, at den økonomiske betydning af disse erstatninger er relativt lille, foreslås det, at udgifterne til sygebehandling og hjælpemidler efter arbejdsskadesikringslovens § 15, lov om sikring mod følger af arbejdsskade § 30 og lov om arbejdsskadesikring § 25, ikke indgår i afgiftsgrundlaget efter § 3, stk. 1, nr. 2.

Til § 3, stk. 5

Efter arbejdsskadesikringslovens § 4, stk. 2, nr. 3 og 4 er også personer, der kommer til skade under forsøg på at redde menneskeliv, forebygge ulykker eller afværge større materielle og kulturelle tab, når forsøget uden at være arbejde efter arbejdsskadesikringslovens § 2, men dog sker i sammenhæng med sådant arbejde samt personer, der kommer til skade under forsøg på at redde menneskelig her i landet, uden at være en del af den pågældendes arbejde også berettiget til erstatning m.v. efter arbejdsskadesikringsloven.

Efter arbejdsskadesikringslovens § 48, stk. 6 omfatter sikringspligten ikke medhjælp under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, hvis den samlede beskæftigelse herved ikke overstiger 400 timer i et kalenderår. Udgifter ved arbejdsulykker og til erhvervssygdomme, der overgår sådan medhjælp, fordeles på alle forsikringsselskaber og på Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Henset til at det primære formål med arbejdsskadeafgiften er, at arbejdsgivere skal få et økonomisk incitament til at gøre en indsats for et bedre og mere sikkert arbejdsmiljø, foreslås det, at erstatninger m.v., som er tilkendt personer omfattet af reglerne i arbejdsskadesikringslovens § 4, stk. 2, nr. 3 og 4 og § 48, stk. 6, ikke indgår i afgiftsgrundlaget.

Til § 3, stk. 6

I stk. 4 foreslås det, at Arbejdsskadestyrelsen senest den 20. april i kalenderåret efter det kalenderår, hvori arbejdsulykkeserstatningen m.v. er tilkendt, opgør summen af tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v.

Opgørelsen foreslås udvekslet med Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring til brug for beregningen og angivelsen af afgiften efter stk. 1, nr. 2.

Den opgørelse, som Arbejdsskadestyrelsen oversender til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, skal være baseret på alle tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v. i det foregående kalenderår samt alle ændringer hertil, som er registreret af Arbejdsskadestyrelsen på tidspunktet for oversendelsen af opgørelsen til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Det foreslås, at den opgørelse, som Arbejdsskadestyrelsen har oversendt til brug for angivelsen af afgiften, er endelig og således ikke påvirkes af efterfølgende reguleringer af de tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v.

En efterfølgende regulering af den tilkendte arbejdsulykkeserstatning m.v. kan eksempelvis være en konsekvens af, at Arbejdsskadestyrelsen efter arbejdsskadesikringslovens § 40 a træffer beslutning om tilbagebetaling eller en konsekvens af en domstolsafgørelse.

Det foreslås, at disse efterfølgende reguleringer i stedet indgår i afgiftsgrundlaget for den afgiftsperiode, hvori afgørelsen er truffet, og i så fald kun med forskelsbeløbet, uanset om dette er positivt eller negativt

Ændringer som følge af en afgørelse fra Ankestyrelsen træder i stedet for den oprindelige afgørelse. Ændres en afgørelse af Ankestyrelsen inden den årlige opgørelse sendes til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring vil ændringen derfor automatisk indgå i afgifts- og fordelingsgrundlaget. Ændringer som følge af afgørelser fra Ankestyrelsen, hvor Ankestyrelsen først træffer afgørelse efter, at den årlige opgørelse er oversendt til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, har Arbejdsskadestyrelsen ikke mulighed for at opgøre. Af administrative hensyn, foreslås det derfor, at ændringer som følge af Ankestyrelsens afgørelse ikke indgår i afgiftsgrundlaget, når Ankestyrelsens afgørelse først træffes efter, at den årlige opgørelse er oversendt til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Til kapitel 2

Til § 4

I stk. 1-3 foreslås regnskabsbestemmelser for den afgiftspligtige institution. Det foreslås, at regnskabsreglerne udformes på samme måde som de regnskabsregler, der gælder for andre afgifter.

I stk. 1 foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal føre et regnskab over de indbetalte bidrag omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1. Regnskabet skal kunne danne grundlag for opgørelse af det afgiftsbeløb, der skal angives og betales en gang årligt, samt for kontrol med afgiftens korrekte betaling.

Reglen indebærer, at regnskabet skal indeholde specifikationer af, hvordan afgiften er beregnet, at det skal være muligt at sammenholde posteringerne af afgiftsbeløbet i regnskabet med beregningen af afgiften for hvert indbetalt bidrag, og der skal være et klart og entydigt kontrolspor.

I stk. 2 foreslås det, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har pligt til at opbevare regnskabsmaterialet, og at det skal opbevares i 5 år fra regnskabsårets afslutning.

I overensstemmelse med øvrige afgiftslove foreslås det i stk. 3, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings regnskabsførelse. Det kan eksempelvis være regler om oprettelse af og krav til bestemte konti i regnskabet.

Til § 5

Det foreslås i stk. 1, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal anmelde sig til registrering hos told- og skatteforvaltningen. Det er tale om en administrativ standardbestemmelse, som medfører, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal være registreret hos SKAT for afregning af afgiften. Bestemmelsen medfører, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring bliver registreret som afregnende juridisk enhed vedrørende afgiften i SKATs it-systemer.

Det foreslås i stk. 2, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring senest den 15. september i afgiftsåret skal angive og indbetale afgiften. Såfremt sidste rettidig angivelsesdag er en lørdag eller søndag, anses den nærmest følgende hverdag som sidste rettidige angivelsesdag. Afgiften forfalder til betaling den 1. i september i afgiftsåret. Som det fremgår af lovforslagets beregningsregler, beregnes afgiften på grundlag af indbetalte bidrag vedrørende det foregående kalenderår samt på grundlag af arbejdsulykkeserstatninger m.v., som er tilkendt i det foregående kalenderår. Dette er årsagen til, at afgiften kan beregnes og indbetales inden afgiftsårets udløb.

Det foreslås i stk. 3, at opkrævningslovens almindelige regler i § 4, stk. 1 og 2, §§ 4 a-8 samt § 18 a gælder ved manglende, mangelfuld eller ikke rettidig angivelse eller betaling efter lovens regler herom i § 4 og § 5, stk. 2.

I medfør af opkrævningslovens regler kan SKAT bl.a. fastsætte afgiften foreløbigt til et skønsmæssigt beløb, hvis der ikke er modtaget en angivelse ved fristens udløb. Den afgiftspligtige skal betale en afgift på 800 kr. for den foreløbige fastsættelse.

Konstateres det, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har betalt for lidt i afgift, bliver institutionen opkrævet det skyldige beløb, og kan det ikke fastsættes på grundlag af institutionens regnskaber, kan SKAT også fastsætte afgiften skønsmæssigt. Endvidere kan SKAT udstede påbud om efterlevelse af reglerne i § 4 og § 5, stk. 2 om regnskabsførelse, angivelse og betaling, samt pålægge dagbøder med henblik på efterlevelse heraf.

Der skal desuden betales et gebyr for erindringskrivelser ved manglende betaling, og der skal betales renter, hvis afgiften ikke betales rettidigt. SKAT kan dog i tilfælde af særlige omstændigheder fritage for betaling af gebyret og for afgiften af den foreløbige ansættelse.

Det foreslås endvidere i stk. 4, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om angivelse og indbetaling af afgiften. Det kan være regler vedrørende den måde, angivel-

sen og betalingen skal foregå i praksis, anvendelse af digital angivelse og krav til oplysninger, der skal afgives i forbindelse med angivelsen.

Til kapitel 3

Til § 6

Det foreslås, at SKAT har sædvanlige kontrolbeføjelser over for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

I stk. 1 foreslås det, at SKAT har adgang til at foretage eftersyn hos Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring uden retskendelse med henblik på kontrol af afgiften. Med bestemmelsen fraviges kravet i Grundlovens § 72 om forudgående retskendelse. Der kræves således ikke retskendelse for at foretage eftersyn efter bestemmelsen, men behørig legitimation. I den forbindelse er SKAT berettiget til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, og til at efterse forretningsbøger, regnskabsmateriale samt korrespondance m.v. Tvangsindgreb efter bestemmelsen vil skulle ske under hensyntagen til bestemmelserne i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven).

I stk. 2 foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og institutionens ansatte har pligt til at bistå SKAT ved eftersynet efter stk. 1.

I stk. 3 foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har pligt til at udlevere eller indsende regnskabsmateriale m.v. til SKAT. Endvidere foreslås det, at SKAT også har adgang til materiale, jf. stk. 1, når dette findes i elektronisk form.

Til § 7

Det foreslås, at offentlige myndigheder på SKATs anmodning er forpligtet til at afgive oplysninger til brug for kontrol af afgiftsbetalingen. Bestemmelsen svarer til lignende bestemmelser i andre afgiftslove.

Til kapitel 4

Til § 8, stk. 1

Det forudsættes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring søger dækning for afgiften hos de sikringspligtige arbejdsgivere og de frivilligt sikrede via bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Derved ansøres virksomheder – og særligt virksomheder i brancher med mange arbejdsskader - til at forbedre arbejdsmiljøet og forebygge alvorlige skader.

Som konsekvens heraf foreslås det, at der i stk. 1 indsættes en bestemmelse om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan søge dækning for afgiften efter § 1 ved at forhøje bidraget efter arbejdsskadesikringslovens § 55.

Ved fastsættelsen af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring afrundes til hele kronebeløb. Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring når

der søges dækning for afgiften ved en forhøjelse af bidraget tillige kan afrunde til nærmeste hele kronebeløb.

Til § 8, stk. 2

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring differentierer allerede i dag de sikringspligtiges og de frivilligt sikredes bidrag til sikringsordningen ved en opdeling af de sikringspligtige og de frivilligt sikrede i en række brancheundergrupper, således at det bidrag, som opkræves i den enkelte brancheundergruppe, modsvarer de forventede udgifter til erhvervssygdomme i den pågældende brancheundergruppe.

Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ved forhøjelsen af bidraget efter arbejdsskadesikringslovens § 55 til dækning af afgiften efter § 1 skal fastsætte forhøjelsen af den enkeltes bidrag ud fra den sikringspligtiges eller frivilligt sikredes branchetilhørsforhold, antallet af fuldtidsansatte og i forhold til de faktiske arbejdsskadeudgifter, der kan henføres til den brancheundergruppe, som den pågældende sikringspligtige eller frivilligt sikrede er indplaceret i.

Ved de faktiske arbejdsskadeudgifter forstås bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og summen af tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v., som er henført til den sikringspligtiges eller frivilligt sikredes brancheundergruppe.

Ved den beskrevne forhøjelse af bidraget vil afgiften pr. fuldtidsansat i hver brancheundergruppe blive ens for alle i gruppen, idet afgiften fordeles ligeligt inden for gruppen. Samtidig bliver den afgift, som de afgiftspligtige skal betale pr. medarbejder, forskellig fra brancheundergruppe til brancheundergruppe, alt efter hvor store arbejdsulykkeserstatninger m.v., der har været tilkendt i de brancher, der hører under den pågældende brancheundergruppe og størrelsen af bidraget i den enkelte brancheundergruppe.

Til § 8, stk. 3

I medfør af arbejdsskadesikringslovens § 58 a henfører Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring alle sikringspligtige arbejdsgivere og frivilligt sikrede til en brancheundergruppe.

De sikringspligtige arbejdsgivere og de frivilligt sikrede bliver henført til en brancheundergruppe på grundlag af brancheoplysningerne i CVR-registeret. Det er op til den enkelte virksomhed at angive og om nødvendigt ændre den branchekode, som virksomheden er registreret med i CVR-registeret.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring opererer med brancheundergruppen »Uoplyst«. Brancheundergruppen »Uoplyst« består af sikringspligtige arbejdsgivere og frivilligt sikrede, som af forskellige årsager ikke har angivet virksomhedens branche i CVR-registeret.

I medfør af § 8, stk. 5, i dette lovforslag skal Arbejdsskadeudstyrelsen underrette Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om størrelsen af de tilkendte erstatninger m.v. som følge af en arbejdsulykke med angivelse af den branche, som erstatningen kan henføres til.

Tilsvarende skal Arbejdsskadestyrelsen efter arbejdsskadesikringslovens § 49, stk. 1, underrette Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om branchetilhørsforhold for tilkendelser vedrørende erhvervssygdomme med henblik på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan henføre erstatningsudgifterne m.v. til en brancheundergruppe.

Det er Arbejdsskadestyrelsens vurdering, at den løbende kvalitetssikring af datagrundlaget vil minimere summen af tilkendte erstatninger m.v., som det er nødvendigt at henføre til brancheundergruppen »Uoplyst«. Arbejdsskadestyrelsen forventer i højere grad kun at henføre erstatninger m.v. til brancheundergruppen »Uoplyst« i de tilfælde, hvor der ikke er sikringspligt for arbejdsgiverne, eller hvor erstatningen m.v. er tilkendt den skadelidte som følge af dennes forsøg på at redde menneskeliv, forebygge ulykker eller afværge materielle eller kulturelle tab, jf. arbejdsskadesikringslovens § 4, stk. 2, nr. 3 og 4. Disse erstatninger m.v. er undtaget fra afgiftsgrundlaget efter dette lovforslag, jf. § 3, stk. 5.

Det forudsættes tillige, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring vil påse, at de sikringspligtige arbejdsgivere og de frivilligt sikrede normalt kun vil være henført til brancheundergruppen »Uoplyst« i en kortere periode på ikke over 4 kvartaler.

For også at kunne søge dækning for afgiften hos de sikringspligtige arbejdsgivere og de frivilligt sikrede, som er indplaceret i brancheundergruppen »Uoplyst« er det nødvendigt at fastsætte et beregningsgrundlag.

Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, når der søges dækning for afgiften, skal fastsætte forhøjelsen af bidraget i brancheundergruppen »Uoplyst« med udgangspunkt i et gennemsnit af grundlaget pr. ansat i de øvrige brancheundergrupper.

Definitioner (t angiver periode)

k_t	Antallet af brancheundergrupper
$n_{i,t}$	Antallet af ansatte, i en given brancheundergruppe.
$a_{j,t}$	Grundlaget pr. fuldtidsansat for hver af de øvrige brancheundergrupper.
$\bar{a}_{u,t}$	Det »oprindelige« grundlag pr. fuldtidsansat for brancheundergruppen »Uoplyst«.
$\hat{a}_{u,t}$	Det »nye« grundlag pr. fuldtidsansat i brancheundergruppen »Uoplyst«.
$a_{i,t}$	Grundlaget pr. fuldtidsansat for en given brancheundergruppe. Grundlaget pr. fuldtidsansat for brancheundergruppen »Uoplyst« er herfra det »nye« grundlag.
A_t	Det samlede grundlag for alle brancheundergrupperne.
$\alpha_{i,t}$	En given brancheundergruppes andel af det samlede grundlag.
β	Afgiftssats
$x_{i,t}$	Forhøjelse af bidraget for en given brancheundergruppe.
$\bar{x}_{i,t-1}^{t-1}$	Forhøjelse af bidraget eksklusiv revidering af data fra periode t-2, for en given brancheundergruppe, i periode t-1. Data tilgængeligt i periode t-1.

Gennemsnitsberegningen til brug for brancheundergruppen »Uoplyst« må dog ikke resultere i, at der samlet set søges dækning for et højere beløb end den afgift, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal indbetale til SKAT vedrørende det pågældende kalenderår. Denne problemstilling foreslås løst ved, at forhøjelsen af bidraget i alle brancheundergrupper korrigeres i forhold til det beregnede bidrag i brancheundergruppen »Uoplyst«.

Princippet for beregningen af korrektionerne i bidraget for en given brancheundergruppe kan kort beskrives som følger (nummereringen henviser til nedenstående matematiske formel):

1) Grundlaget pr. ansat i brancheundergruppen »uoplyst« erstattes af et gennemsnit for de øvrige brancher. Det forventes at give en merbidrag, da det oprindelige grundlag per ansat i brancheundergruppen »Uoplyst« fremover antages at være meget lavt.

2, 3, 4) Der korrigeres i forhold til det forventede merbidrag, ved at denne størrelse fordeles ud på samtlige brancheundergrupper. Fordelingsnøglen er angivet i (2) og en given brancheundergruppes andel er givet ved dennes andel af det samlede grundlag. Det betyder, at forhøjelsen af bidraget som følge af arbejdsskadesafgiften sænkes en smule for de øvrige brancheundergrupper.

4,5,6,7) Det er muligt at revidere opgørelsen for et givent år det efterfølgende år. Det løses ved, at der for det forrige kalenderår laves en ny opgørelse i forbindelse med opgørelsen for det indeværende år. De evt. forskelle mellem denne nye opgørelse for forrige kalenderår og den oprindelige opgørelse, korrigeres der for i bidragsberegningen for det indeværende år.

$\hat{x}_{i,t-1}^t$ Revideret forhøjelse af bidraget eksklusiv revidering af data fra den før liggende periode, for en given brancheundergruppe, i periode t-1. Data tilgængeligt i periode t.

$\Delta x_{i,t-1}$ Ændring i grundlaget for forhøjelsen af bidraget, vedr. forrige periode, som følge af nyere data tilgængelige i indværende periode.

Da grundlaget for arbejdsskadeafgiften er henholdsvis Arbejdsskadestyrelsens årlige opgørelse over tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v. og de indbetalte bidrag til Arbejds-

markedets Erhvervssygdomssikring, vil revidering af data kun vedrøre fordelingen af bidragsforhøjelsen mellem brancheundergrupperne.

Formel til beregning af ændring i bidrag:

$$\hat{a}_{u,t} = \frac{\sum_{j=1}^{k_t-1} a_{j,t}}{k_t-1} \quad (1)$$

$$\alpha_{i,t} = \frac{n_{i,t} a_{i,t}}{a_t}, i = 1, \dots, k_t \quad (2)$$

$$A_t = \sum_{i=1}^{k_t} n_{i,t} a_{i,t} = \sum_{j=1}^{k_t-1} n_{j,t} a_{j,t} + n_{u,t} \hat{a}_{u,t}, i = 1, \dots, k_t \quad (3)$$

$$x_{i,t} = \beta(a_{i,t} n_{i,t} - \alpha_{i,t} n_{u,t} (\hat{a}_{u,t} - \bar{a}_{u,t})) - \Delta x_{i,t-1}, i = 1, \dots, k_t \quad (4)$$

Udtrykket

$$\beta a_{i,t} n_{i,t}$$

angiver forhøjelsen af bidraget for en given brancheundergruppe, eksklusiv korrektion for evt. merindtægt og revidering af data for forrige periode, og udtrykket

$$\beta \alpha_{i,t} n_{u,t} (\hat{a}_{u,t} - \bar{a}_{u,t})$$

angiver korrektion for en given branche vedr. det evt. merbidrag fra brancheundergruppen »Uoplyst«.

Vedr. revidering af data.

$$\Delta x_{i,t-1} = \hat{x}_{i,t-1}^t - \bar{x}_{i,t-1}^{t-1} \quad (5)$$

$$\bar{x}_{i,t-1}^{t-1} = \beta(a_{i,t-1}^{t-1} n_{i,t-1}^{t-1} - \alpha_{i,t-1}^{t-1} n_{u,t-1}^{t-1} (\hat{a}_{u,t-1}^{t-1} - \bar{a}_{u,t-1}^{t-1})) \quad (6)$$

$$\hat{x}_{i,t-1}^t = \beta(a_{i,t-1}^t n_{i,t-1}^t - \alpha_{i,t-1}^t n_{u,t-1}^t (\hat{a}_{u,t-1}^t - \bar{a}_{u,t-1}^t)) \quad (7)$$

Formlen (1-7) er udtrykt generelt, hvilket betyder at den skal benyttes for både arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

I tilfældet, hvor formelen benyttes til arbejdsulykkesdelen, er grundlaget Arbejdsskadestyrelsens årlige opgørelse over tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v. og afgiftssatsen er 12 pct.

I tilfældet hvor formelen benyttes til erhvervssygdomsdelene, er grundlaget de indbetalte bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og afgiftssatsen er 17 pct.

Til § 8, stk. 4

Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, når der søges dækning for afgiften ved at forhøje de lovpligtige bidrag efter arbejdsskadesikringslovens § 55, er forpligtet til kun at forhøje bidragene med et beløb svarende til den afgift, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring søger dækning for.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings forhøjelse af bidragene pr. fuldtidsansat sker i praksis beregningsteknisk på grundlag af et aktuarmæssigt skøn over antallet af fuldtidsbeskæftigede lønmodtagere i de enkelte brancheundergrupper. Dette samt udsving i beskæftigelsen i opkrævningsåret vil medføre, at de faktisk indbetalte beløb enten blive

større eller mindre end den eksakte afgift, der søges dækning for.

Det foreslås derfor, at der indsættes en bestemmelse om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring i de tilfælde, hvor forhøjelsen af bidragene medfører et over- eller underskud, skal udligne over- eller underskuddet fuldt ud ved en regulering af bidraget i det efterfølgende kalenderår.

Til § 8, stk. 5

Efter arbejdsskadesikringslovens § 49, stk. 1, skal Arbejdsskadestyrelsen underrette Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om branchetilhørsforhold ved udbetalingen af en given erstatning eller godtgørelse vedrørende en erhvervssygdom. Det foreslås, at Arbejdsskadestyrelsen på samme måde skal underrette Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om branchetilhørsforholdet ved tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v. Derved opnås, at alle arbejdsulykkeserstatninger og godtgørelser m.v. kan henføres til én af brancheundergrupperne til brug for beregningen af forhøjelsen af bidraget pr. fuldtidsansat i hver brancheundergruppe.

Til § 9

Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring sammen med bidraget til erhvervssygdomssikringen efter arbejdsskadesikringslovens § 55 kan opkræve et beløb, som skal dække de omkostninger, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har til administration af de forhold, der er omfattet af loven.

Beløbet opkræves hos de sikringspligtige arbejdsgivere og frivilligt sikrede, som er nævnt i arbejdsskadesikringslovens § 48.

Da de administrationsopgaver, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring pålægges efter denne lov, i vidt omfang vil kunne indarbejdes i de eksisterende procedurer og forretningsgange, foreslås det, at det beløb som opkræves hos de sikringspligtige arbejdsgivere og de frivilligt sikrede maksimalt kan udgøre 4 kr. pr. fuldtidsansat.

Det foreslås, at beløbet på 4 kr. reguleres årligt efter personskattelovens § 20, svarende til den generelle pris- og indkomstudvikling i samfundet.

Til kapitel 5

Til § 10

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Til § 11

Det foreslås, at afgiften beregnes af indbetalte bidrag, som vedrører risici overtaget af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring den 1. januar 2013 eller senere.

Forslaget indebærer, at bidraget i de tilfælde, hvor dette er betalt før lovens ikrafttræden, men hvor den risiko, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har overtaget fra den sikringspligtige arbejdsgiver eller den frivilligt sikrede

vedrører tiden efter lovens ikrafttræden, skal indgå i afgiftsgrundlaget.

Det foreslås, at afgiften skal beregnes af arbejdsulykkeserstatninger m.v., som Arbejdsskadestyrelsen har tilkendt den 1. januar 2013 eller senere. Derimod er tidspunktet for den skadesudløsende begivenhed uden betydning. Den del af arbejds-skadeafgiften, som beregnes på grundlag af tilkendte arbejdsulykkeserstatninger m.v., vil derfor blive beregnet på grundlag af erstatninger m.v., som vedrører arbejdsulykker indtruffet før lovens ikrafttræden, men hvor erstatningen m.v. er tilkendt efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2 er en overgangsbestemmelse, hvori der fastsættes særlige regler for beregningen af afgiften for 2013, der afviger fra den foreslåede regel i § 3, stk. 1, hvorefter afgiften beregnes på grundlag af betalte bidrag og arbejdsulykkeserstatninger m.v. tilkendt i det foregående kalenderår. Det foreslås således, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring for 2013 skal angive og indbetale en foreløbig afgift opgjort på grundlag af summen af indbetalte bidrag for 2012 og arbejdsulykkeserstatninger for tab af erhvervsevne og godtgørelser for varigt mén tilkendt af Arbejdsskadestyrelsen i 2012.

Arbejdsskadestyrelsen har ikke en opgørelse af overgangsbeløb ved dødsfald, erstatninger for tab af forsøger og godtgørelser til efterladte, som er tilkendt i 2012. Henset til, at der er tale om relativt få sager, og at erstatningerne og godtgørelserne til efterladte udgør en lille del af afgiftsgrundlaget, foreslås det, at denne del ikke medregnes til afgiftsgrundlaget ved opgørelsen af den foreløbige afgift for 2013. Derfor vil afgiften relateret til disse erstatninger og godtgørelser først indgå i den senere endelige afgift for 2013.

Det foreslås endvidere, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring sammen med angivelsen og indbetalingen af arbejdsskadeafgiften for 2014 angiver den endelige afgift for 2013 beregnet på grundlag af de faktisk indbetalte bidrag for 2013 og de faktisk tilkendte arbejdsulykkeserstatninger for 2013.

Forslaget indebærer, at afgiftsgrundlaget for både 2013 og 2014 er de indbetalte bidrag for 2013 og arbejdsulykkeserstatninger m.v. tilkendt af Arbejdsskadestyrelsen i 2013.

Det foreslås endvidere i sidste pkt., at såfremt den foreløbigt indbetalte afgift for 2013 er større end den endelige afgift for 2013, så kan der ske modregning i den arbejdsskadeafgift, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal angive og indbetale for 2014.

Til § 12

Bestemmelsen indeholder konsekvensændring i lov nr. 513 af 7. juni 2006 om ændring af opkrævningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love (opkrævning via én skattekonto).

Bestemmelsen medfører, at arbejdsskadeafgiften bliver omfattet af reglerne om én skattekonto, når disse regler bliver sat i kraft.

Til § 13

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.